

CLARISS. VIRIS DD. THO
 mæ & Ambrosio Blaureris, germanis fratri-
 bus, alteri Reip. alteri ecclesiæ Constantien-
 sis præsidibus benemeritis, Dominis suis
 colendisissimis, Xystus Betuleius
 Augustanus S. D.

EMINISTIS, viri sanctissimi,
 quantus philophilus noster Bo-
 nifacius Lycosthenes, felici memo-
 ria, extiterit, quamq; polyphilia
 fuerit deditus. Tam fuit ille cœlestis illius doctoris
 præcepti studiosus, ut nihil prius charitate, nihil
 antiquius iuuandi studio habuerit: neq; ab hoc of-
 ficio ulla ingratitude fuit deterritus unquam, ita
 ut suis sæpe osoribus benefecerit ultrò. Ille inquam
 philophilus, ille mirabilis amicitiarum concilia-
 tor, meritò mihi, nisi ingratus esse uelim, multis ce-
 lebrandus est nominibus: sed hoc maxime, quòd ne-
 minem, piè saltem doctum, ita solus amauit, aut co-
 luit, quin me uel ex parte aliqua ab ea amicitia hæ-
 rere uoluerit. Sincerus profectò in illo homine
 candor, & singulare diuinæ uoluntatis studium.
 Qui cum nos, ut par erat, arctissimo amore com-
 plecteretur, se mihi hoc debere arbitratus est, ut
 per occasionem, quam hospitij iure habebat ob-
 latissimam, mihi uestram conciliaret beneuolen-
 tiam, quam hucusque plurimis erga me decla-

rastis argumentis, ita ut absq; ingratitude uisio
 facere non possim, quin meum erga uos studium,
 quo tacite uos haecenus colui, publica aliqua si-
 gnificatione declarem. Et licet hoc ingenij mei
 (quod exiguum admodum esse fateor) monumēto
 non fiat: non ingratum tamen uobis fore arbitror,
 munus hoc, multorum seculorum uetustate sepul-
 tum, uestro sub nomine in lucem asseri. Non, in-
 quam, admittere potui, ut quisquam mortalium
 Sibyllas tot seculis sepultas, hodie renasci prius re-
 sciscat, quam intellexerit, Xystum uestri nominis
 studiosissimum esse, Diuina prouidentia factū ar-
 bitror, quòd ex multis longè optimis ex ueneranda
 uetustate erutis monumētis, hoc ceu primitiæ mi-
 hi contigerūt. Nam cum Lactantij Firmiani, acer-
 rimi illius facūdisimiq; religionis Christianæ ad-
 uersus gentes defensoris, libros de Diuina institu-
 tione ad Constantinum Magnū scriptos, in schola
 mea iuuentuti enarrarem, & libri illi Sibyllinis
 testimonijs creberrimis essent conspersi, arbitra-
 bar me non id quod in fabis se reperisse clamitāt,
 nactum. Neq; profectò me spes fefellit, Nam dum
 Lactantiana testimonia cum Sibyllinis ^{genio} ^{uero}
 confero, animaduerto uanam eorum esse opinio-
 nem, qui credere non potuerunt, Sibyllas quicquā
 de Christo fuisse uaticinatas: ceteras forte ex anu-
 Vergiliana, quæ Aeneæ dux ad inferos fuisse à Po-
 eta fin-

Hieremia, & alijs. Sed interim quorundam prophetarum uoces clarè expressas dissimulare non possumus. An non audimus Zachariam manifestè in his uersiculis,

Αὐτὸς σὺ βασιλεὺς ἐπιβάς ἐπὶ πῶλον ἑσάγει,

Ἐρᾶος πᾶσι φωνεῖς,

& quæ sequuntur? An non prorsus idem cum Osea dicit, hoc uersu:

καὶ θανάτῳ κεντρου, ἢ ὑστερον εἰς κέρισιν ἤξει, etc.

Quid quod eandem ciuitatem cœlestem describit, cuius ἐμφρασις speciosa in Apocalypsi legitur. Ergo gentes ad salutem olim uocandæ, non tantū lumen illud habuerūt, quo τὸ γνωστὸν τῆ θεῶ ex creatione, et perenni illa uisibilis mundi administratione intelligere potuerunt. Misit benignissimus Deus, & ad ipsas suæ æternæ uoluntatis interpretes, nō furiosas, aut Apollinis alicuius dæmoniaco spiritu agitata: sed quæ diuini alicuius numinis afflatu, magnalia cunctipotentis Dei cecinere. Non inquam illis Enthusiasmus fuit furibundus, id quod uel ex Acrostichis animaduertere est, quibus literis mystica serie positis, iudicium Christi describitur accuratissimè. Quæ cum cæca gentilitas intellexeret minimè, pro insanis fuerunt habitæ. Non dubitò quin futuri sint, qui his uaticinijs, licet multis in locis truncatis & mutilis, uel interpretatione, uel enarratione sint lumen aliquod illaturi: ad
quod

Epistola.

9

quod mihi nec ocij satis, nec eruditionis esse, facile agnosco. Conquisiui ex his ea quæ Lactantianæ, ut dixi, enarrationi inseruire uidebantur. Et cum omnino edendi hi $\chi\rho\sigma\mu\omicron\iota$ uiderentur, uisus sum mihi lectoribus rem minimè ingratam facere, si illas ipsas Lactantianas collationes adijcerem. Quicquid itaq; illius est, sub uestro, Viri clarissimi, patrocinio in lucem exire uolui. Quare munus hoc æquo animo à uestro cultore suscipite, & Xystum uestrum solita beneuolentia complecti pergite.

Valete. Ex Augusta Vindelicorum. 4. Cal.

Novemb. Anni à Redemptoris natiuitate 1544.